

Rechtbank Noord-Nederland

Zittingsplaats Leeuwarden

Zitting: 20 maart 2024

Rolnummer: C/17/190788

PS/D100607 AK/2023008

CONCLUSIE VAN ANTWOORD

IN HET

BEVOEGDHEIDSINCIDENT

Inzake:

■ c.s.:

Eisers 1 t/m 5 en 7 in de hoofdzaak
(geschorst ten aanzien van eiseres nr. 6[†])

Gedaagden in het incident

Procesadvocaten: mr. A.G.W van Kessel

en mr. P.W.H. Stassen;

Contra:

W.H.B. Gates III

Gedaagde sub 15 in de hoofdzaak

Eiser in het incident

Procesadvocaat: mr. W. Heemskerk

Gedaagden in het incident, hierna te noemen: █████ c.s' doen eerbiedig zeggen voor **CONCLUSIE VAN ANTWOORD IN HET INCIDENT.**

1. █████ c.s. zijn van oordeel dat de bevoegdheid van de Nederlandse rechter uitsluitend is gegrond op het Nederlandse bevoegdheidsrecht zoals is vervat in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De EU Verordening nr. 1215/2012 (Brussel I-bis) is niet van toepassing. De eiser in het incident, hierna te noemen: 'Gates', heeft geen woonplaats in een Europese lidstaat waarop deze EU verordening betrekking heeft.
2. Gates heeft woonplaats in de Verenigde Staten van Amerika. In de EU Verordening wordt ter zake van verweerders die geen woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat het volgende overwogen:
 - (13) *Er moet een band bestaan tussen de procedures waarop deze verordening van toepassing is en het grondgebied van de lidstaten. De gemeenschappelijke regels inzake rechterlijke bevoegdheid moeten derhalve in beginsel van toepassing zijn wanneer de verweerder woonplaats in een van die lidstaten heeft.*
 - (14) *Ten aanzien van verweerders die geen woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, gelden als regel de nationale bevoegdheidsregels die worden toegepast op het grondgebied van de lidstaat van het gerecht waarbij de zaak is aangebracht.*

Met het oog op de bescherming van consumenten en werknemers, en teneinde de bevoegdheid van de gerechten van de lidstaten in gevallen waarin deze exclusieve bevoegdheid hebben, zeker te stellen en de autonomie van de partijen te eerbiedigen, dienen bepaalde bevoegdheidsregels in deze verordening te gelden, ongeacht de woonplaats van de verweerder.
3. De genoemde EU verordening laat er blijkens haar overwegingen en toepasselijke bepalingen geen misverstand over bestaan, dat Gates gelet op zijn woonplaats in de Verenigde Staten van Amerika geen beroep kan doen op deze EU verordening. Anders dan Gates stelt, behoort bij de beoordeling van de bevoegdheid van uw rechtbank dus **geen** aansluiting te worden gezocht bij de EU verordening, maar ontleent uw rechtbank deze bevoegdheid, zoals hierna nader uiteen zal worden gezet, aan de relevante bepalingen uit het Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

4. In de dagvaarding is de grondslag van de vordering gebaseerd op een door Gates als zelfstandige pleger alsmede in groepsverband in Nederland jegens eisers gepleegde onrechtmatige daad. Blijkens randnummer 1.2 van de incidentele conclusie van Gates erkent Gates, dat dit de grondslag van de vordering van eisers is.
5. Het betoog van Gates dat met betrekking tot de bevoegdheid van uw rechtbank de stellingen van eisers louter verband houden met artikel 99 lid 1 j° artikel 107 Rv miskent dat de regels van internationaal bevoegdheidsrecht van openbare orde zijn en uw rechtbank deze bepalingen ambtshalve toepast. Eisers hebben aan hun stelplicht voldaan.
6. Vast staat dat Gates in zijn incidentele conclusie niets (gemotiveerd) heeft betwist voor wat betreft de uitgebreid gemotiveerde en met bewijsmiddelen aannemelijk gemaakte stellingen van eisers met betrekking tot de onrechtmatige gedragingen van Gates en de samenhang van die gedragingen met de onrechtmatige gedragingen van alle overige gedaagden. Verwezen wordt in dezen naar de stellingen bij randnummer 4.3.2 van de dagvaarding. Bij de beoordeling van de incidentele vordering dienen deze stellingen van eisers in de hoofdzaak als rechtens vaststaand te worden gekwalificeerd.
7. De stelling van Gates bij randnummer 4.3 van de incidentele conclusie dat door eisers geen feiten en omstandigheden zijn gesteld, waaruit de samenhang van diens onrechtmatige gedragingen met die van Hofstra zou bestaan, slaat de plank volledig mis. Voor wat betreft de door uw rechtbank ambtshalve te toetsen internationale bevoegdheid is artikel 107 Rv niet van toepassing, maar dient in de eerste plaats getoetst te worden aan de hand van het criterium dat artikel 7 lid 1 Rv daarvoor geeft.
8. Artikel 7 lid 1. Rv bepaalt:
Indien in zaken die bij dagvaarding moeten worden ingeleid de Nederlandse rechter ten aanzien van een van de gedaagden rechtsmacht heeft, komt hem deze ook toe ten aanzien van in hetzelfde geding betrokken andere gedaagden, mits tussen de vorderingen tegen de onderscheiden gedaagden een zodanige samenhang bestaat, dat redenen van doelmatigheid een gezamenlijke behandeling rechtvaardigen.
9. In deze zaak is evident, dat redenen van doelmatigheid een gezamenlijke behandeling rechtvaardigen. Gates en alle gedaagden, waaronder de ook in Verenigde Staten van Amerika, woonachtige gedaagde nummer 11 (Bourla) hebben ieder hun eigen rol in de in groepsverband gepleegde onrechtmatige daad. Ten aanzien van Gates is in de dagvaarding onbetwist gesteld, dat hij de belangrijkste private sturende factor is in dit groepsverband. Vooral hierdoor bestaat voor

- wat betreft de vorderingen tegen de onderscheiden gedaagden een zodanige samenhang dat redenen van doelmatigheid een gezamenlijke behandeling rechtvaardigen.
10. Voor wat betreft de internationale bevoegdheid van de Nederlandse rechter verwijzen gedaagden in dit incident ook naar artikel 6 sub e Rv. Hierin is bepaald, dat de Nederlandse rechter bevoegd is om te oordelen over verbintenissen uit onrechtmatige daad, indien het schade brengende feit zich in Nederland heeft voorgedaan of zich kan voordoen.
 11. De schade die de onrechtmatige daad (onrechtmatige en opzettelijke misleiding door Gates in persoon en in groepsverband) heeft veroorzaakt - waaronder de materiële- en immateriële schade van de eisers 1 t/m 5 en 7 in hoofdzaak en de dood van eiseres sub 6 in de hoofdzaak - doet zich in Nederland voor. Eisers in de hoofdzaak hebben de gevaarlijke Covid-19 injecties als gevolg van de gestelde opzettelijke misleiding in Nederland laten zetten en zij lijden dientengevolge hun schade in Nederland. De Nederlandse rechter ontleent aan artikel 6 sub e Rv. de bevoegdheid om over deze zaak mede ten aanzien van Gates te oordelen.
 12. Voorts ontleent de Nederlandse rechter in deze zaak haar bevoegdheid aan artikel 9 sub c Rv. Artikel 9 Rv luidt:

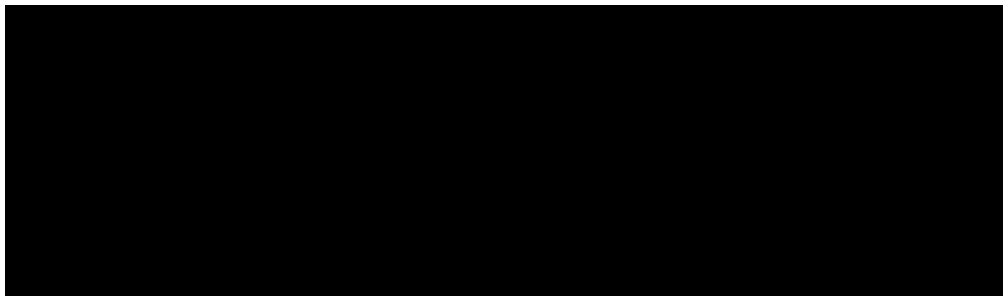
Komt de Nederlandse rechter niet op grond van de artikelen 2 tot en met 8 rechtsmacht toe, dan heeft hij niettemin rechtsmacht indien:

 - a. het een rechtsbetrekking betreft die ter vrije bepaling van partijen staat en de gedaagde of belanghebbende in de procedure is verschenen niet uitsluitend of mede met het doel de rechtsmacht van de Nederlandse rechter te betwisten, tenzij voor rechtsmacht van de Nederlandse rechter geen redelijk belang aanwezig is,*
 - b. een gerechtelijke procedure buiten Nederland onmogelijk blijkt, of*
 - c. een zaak die bij dagvaarding moet worden ingeleid voldoende met de rechtssfeer van Nederland verbonden is en het onaanvaardbaar is van de eiser te vergen dat hij de zaak aan het oordeel van een rechter van een vreemde staat onderwerpt.***
 13. In de dagvaarding is gemotiveerd gesteld dat de gedaagden in de hoofdzaak een belangrijke rol hebben in het project Covid-19: The Great Reset en dat dit project in Nederland wordt uitgevoerd. Onderdeel van dit project zijn de gevaarlijke Covid-19 injecties en de onrechtmatige misleiding daaromtrent welke zoals in de dagvaarding uiteengezet door Gates worden gefaciliteerd. Hierdoor hangt deze zaak direct samen met de Nederlandse rechtssfeer.

14. Gelet op het vorenstaande is bij uitstek de Nederlandse rechter internationaal bevoegd en is het onaanvaardbaar om van de eisers in de hoofdzaak te vergen dat zij hun zaak aan het oordeel van een rechter van een vreemde staat onderwerpen.
15. Voor wat betreft de nationale bevoegdheid van de rechtbank te Leeuwarden geldt gelet op de stellingen in de dagvaarding en deze conclusie, dat redenen van doelmatigheid een gezamenlijke behandeling rechtvaardigen. Immers tussen de vorderingen tegen de onderscheiden gedaagden bestaat een zodanige samenhang.

MET CONCLUSIE IN HET INCIDENT

Dat het uw rechtbank moge behagen om bij vonnis de vorderingen van Gates af te wijzen als zijnde ongegrond en / of onbewezen met veroordeling van Gates bij proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad in de kosten van dit geding, waaronder de nakosten.

mr. A.G.W. van Kessel en mr. P.W.H. Stassen
procesadvocaten